

УКРАЇНА

ВИКОНАВЧИЙ КОМІТЕТ
Скалівської сільської ради
Новоархангельського району
Кіровоградської області
043668883

26112, Україна, Кіровоградська обл.
Новоархангельський р-н, с. Скалева
Тел. 36-112

від № 219
14* 07 2017 р.

УКРАЇНА

СКАЛІВСЬКА СІЛЬСЬКА РАДА

НОВОАРХАНГЕЛЬСЬКОГО РАЙОНУ, КІРОВОГРАДСЬКОЇ ОБЛАСТІ

26112 с. Скалева, вул. Молодіжна - 50, тел. 3-61-42; 3-61-31

Скалівська сільська рада

Дванадцята сесія сільської ради сьомого скликання

РІШЕННЯ

від 29 червня 2017 р.

с. Скалева

№ 169

Про затвердження Положень
та встановлення податків на
майно на 2018 рік

Відповідно до Податкового кодексу України, зі змінами, внесеними Законом України «Про внесення змін до Податкового кодексу України та деяких законодавчих актів України щодо забезпечення збалансованості бюджетних надходжень у 2016 році» від 24.12.2015, № 909-VIII, керуючись пунктом 24 частини першої статті 26 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні», сільська рада **ВИРІШИЛА:**

1. Встановити на території Скалівської сільської ради податок на майно у складі:
 - податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки;
 - транспортного податку;
 - земельного податку.
2. Затвердити:
 - 1) Положення про податок на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки (додаток 1 додається);
 - 2) Положення про транспортний податок (додаток 2 додається);
 - 3) Положення про плату за землю (додаток 3 додається) ».
3. Секретарю сільської ради Осадчій оприлюднити рішення на дошці оголошень у сільській раді та надати копію цього рішення до Новоархангельського відділення Голованівського ОДПІ.
4. Дане рішення набирає чинності з 01 січня 2018 року.
5. Контроль за виконанням рішення покласти на постійну комісію з питань планування, місцевого бюджету, фінансів, соціально - економічного та культурного розвитку села, будівництва та питань депутатської діяльності та етики.

Сільський голова В.В. Чирка

ПОЛОЖЕННЯ

про податок на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки (ст. 266 ПКУ)

Визначення понять (ст. 14.1.129 ПКУ)

Об'єкти житлової нерухомості - будівлі, віднесені відповідно до законодавства до житлового фонду, дачні та садові будинки.

Будівлі, віднесені до житлового фонду, поділяються на такі типи:

а) **житловий будинок** – будівля капітального типу, споруджена з дотриманням вимог, встановлених законом, іншими нормативно-правовими актами, і призначена для постійного у ній проживання. Житлові будинки поділяються на житлові будинки садибного типу та житлові будинки квартирної типу різної поверховості. Житловий будинок садибного типу – житловий будинок, розташований на окремій земельній ділянці, який складається із житлових та допоміжних (нежитлових) приміщень;

б) **прибудова до житлового будинку** – частина будинку, розташована поза контуром його капітальних зовнішніх стін, і яка має з основною частиною будинку одну (або більше) спільну капітальну стіну;

в) **квартира** – ізольоване помешкання в житловому будинку, призначене та придатне для постійного у ньому проживання;

г) **котедж** – одно-, півтораповерховий будинок невеликої житлової площі для постійного чи тимчасового проживання з присадибною ділянкою;

ґ) **кімнати у багатосімейних (комунальних) квартирах** - ізольовані помешкання в квартирі, в якій мешкають двоє чи більше квартирнаймачів.

Садовий будинок – будинок для літнього (сезонного) використання, який в питаннях нормування площі забудови, зовнішніх конструкцій та інженерного обладнання не відповідає нормативам, установленим для житлових будинків;

Дачний будинок – житловий будинок для використання протягом року з метою позаміського відпочинку

Об'єкти нежитлової нерухомості – будівлі, приміщення, що не віднесені відповідно до законодавства до житлового фонду. У нежитловій нерухомості виділяють:

а) **будівлі готельні** – готелі, мотелі, кемпінги, пансіонати, ресторани та бари, туристичні бази, гірські притулки, табори для відпочинку, будинки відпочинку;

б) **будівлі офісні** – будівлі фінансового обслуговування, адміністративно-побутові будівлі, будівлі для конторських та адміністративних цілей;

в) **будівлі торговельні** – торгові центри, універмаги, магазини, криті ринки, павільйони та зали для ярмарків, станції технічного обслуговування автомобілів, їдальні, кафе, закусочні бази та склади підприємств торгівлі й громадського харчування, будівлі підприємств побутового обслуговування;

г) **гаражі** – гаражі (наземні й підземні) та криті автомобільні стоянки;

ґ) **будівлі промислові та склади**;

д) **будівлі для публічних виступів** (казино, ігрові будинки);

е) **господарські (присадибні) будівлі** – допоміжні (нежитлові) приміщення, до яких належать сараї, хліви, гаражі, літні кухні, майстерні, вбиральні, погребі, навіси, котельні, бойлерні, трансформаторні підстанції тощо;

є) **інші будівлі**

Розділ І. Платники податку

(п. 266.1 ПКУ)

1.1. Платниками податку є фізичні та юридичні особи, в тому числі нерезиденти, які є власниками об'єктів житлової та/або нежитлової нерухомості.

1.2. Визначення платників податку в разі перебування об'єктів житлової та/або нежитлової нерухомості у спільній частковій або спільній сумісній власності кількох осіб:

а) якщо об'єкт житлової та/або нежитлової нерухомості перебуває у спільній частковій власності кількох осіб, платником податку є кожна з цих осіб за належну їй частку;

б) якщо об'єкт житлової та/або нежитлової нерухомості перебуває у спільній сумісній власності кількох осіб, але не поділений в натурі, платником податку є одна з таких осіб-власників, визначена за їх згодою, якщо інше не встановлено судом;

в) якщо об'єкт житлової та/або нежитлової нерухомості перебуває у спільній сумісній власності кількох осіб і поділений між ними в натурі, платником податку є кожна з цих осіб за належну їй частку.

Розділ ІІ. Об'єкт оподаткування

(п. 266.2 ПКУ)

2.1. Об'єктом оподаткування є : об'єкт житлової та нежитлової нерухомості, в тому числі його частка.

2.2. Не є об'єктом оподаткування:

а) об'єкти житлової нерухомості, які перебувають у власності держави або територіальних громад (їх спільній власності);

б) об'єкти житлової та нежитлової нерухомості, які розташовані в зонах відчуження та безумовного (обов'язкового) відселення, визначені законом, в тому числі їх частки;

в) будівлі дитячих будинків сімейного типу;

г) гуртожитки;

г) житлова нерухомість непридатна для проживання, у тому числі у зв'язку з аварійним станом, визнана такою згідно з рішенням сільської ради;

ж) будівлі, споруди сільськогосподарських товаровиробників, призначені для використання безпосередньо у сільськогосподарській діяльності;

і) будівлі дошкільних та загальноосвітніх навчальних закладів незалежно від форми власності та джерел фінансування, що використовуються для надання освітніх послуг;

л) об'єкти житлової нерухомості, які належать багатодітним або прийомним сім'ям, у яких виховується п'ять та більше дітей, але не більше одного такого об'єкта на сім'ю.

Розділ ІІІ. База оподаткування

(п. 266.3 ПКУ)

3.1. Базою оподаткування є загальна площа об'єкта житлової та нежитлової нерухомості, в тому числі його часток.

3.2. База оподаткування об'єктів житлової та нежитлової нерухомості, в тому числі їх часток, які перебувають у власності фізичних осіб, обчислюється контролюючим органом на підставі даних Державного реєстру речових прав на нерухоме майно, що безоплатно надаються органами державної реєстрації прав на нерухоме майно та/або на підставі оригіналів відповідних документів платника податків, зокрема документів на право власності.

3.3. База оподаткування об'єктів житлової та нежитлової нерухомості, в тому числі їх часток, що перебувають у власності юридичних осіб, обчислюється такими особами самостійно виходячи із загальної площі кожного окремого об'єкта оподаткування на підставі документів, що підтверджують право власності на такий об'єкт.

Розділ IV. Пільги із сплати податку

(п. 266.4 ПКУ)

4.1. База оподаткування об'єкта/об'єктів житлової нерухомості, в тому числі їх часток, що перебувають у власності фізичної особи - платника податку, зменшується:

- а)** для квартири/квартир незалежно від їх кількості - на 60 кв. метрів;
- б)** для житлового будинку/будинків незалежно від їх кількості - на 120 кв. метрів;
- в)** для різних типів об'єктів житлової нерухомості, в тому числі їх часток (у разі одночасного перебування у власності платника податку квартири/квартир та житлового будинку/будинків, у тому числі їх часток), - на 180 кв. метрів.

Таке зменшення надається один раз за кожний базовий податковий (звітний) період (рік).

4.2. Сільська рада встановлює пільги з податку, що сплачується на відповідній території, з об'єктів житлової та/або нежитлової нерухомості, що перебувають у власності фізичних або юридичних осіб, релігійних організацій України, статути (положення) яких зареєстровані у встановленому законом порядку, та використовуються для забезпечення діяльності, передбаченої такими статутами (положеннями). Пільги з податку, що сплачується на відповідній території, з об'єктів житлової та нежитлової нерухомості для фізичних осіб визначаються виходячи з їх майнового стану та рівня доходів.

4.3. Пільги з податку, що сплачується на відповідній території з об'єктів житлової та нежитлової нерухомості, для фізичних осіб не надаються на:

об'єкт/об'єкти оподаткування, якщо площа такого/таких об'єкта/об'єктів перевищує п'ятикратний розмір неоподаткованої площі;

об'єкти оподаткування, що використовуються їх власниками з метою одержання доходів (здаються в оренду, лізинг, позичку, використовуються у підприємницькій діяльності).

Пільги з податку, що сплачується на відповідній території з об'єктів нежитлової нерухомості, встановлюються в залежності від майна, яке є об'єктом оподаткування.

Сільська рада до 1 лютого поточного року подає до відповідного контролюючого органу за місцезнаходженням об'єкта житлової нерухомості відомості стосовно пільг, наданих ними відповідно до абзацу першого та другого цього підпункту.

Розділ V. Ставки податку

(п. 266.5 ПКУ)

5.1. Ставки податку для об'єктів житлової та/або нежитлової нерухомості, що перебувають у власності фізичних осіб, встановити у розмірі 0,1 відсотка розміру мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня звітного (податкового) року, за 1 квадратний метр бази оподаткування.

5.2. Ставки податку для об'єктів житлової та/або нежитлової нерухомості, що перебувають у власності юридичних осіб, встановити у розмірі 0,1 відсотка розміру мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня звітного (податкового) року, за 1 квадратний метр бази оподаткування.

Розділ VI. Податковий період

(п. 266.6 ПКУ)

6.1. Базовий податковий (звітний) період дорівнює календарному року.

Розділ VII. Порядок обчислення суми податку

(п. 266.7 ПКУ)

7.1. Обчислення суми податку з об'єкта/об'єктів житлової нерухомості, які знаходяться у власності фізичних осіб.

* обчислення суми проводиться органом державної податкової служби за місцем податкової адреси (місцем реєстрації) власника житлової нерухомості;

* податкове повідомлення-рішення про суму податку, що підлягає сплаті, та платіжні реквізити надсилаються органами державної податкової служби платникам за місцезнаходженням об'єкта житлової нерухомості до 1 липня звітного року за формою, встановленою у порядку, визначеному статтею 58 Податкового Кодексу України.

7.2. Платники податку – юридичні особи самостійно обчислюють суму податку станом на 1 січня звітного року і до 20 лютого цього ж року подають органу державної податкової служби за місцезнаходженням об'єкта оподаткування декларацію за формою, встановленою у порядку, передбаченому статтею 46 Податкового Кодексу України, з розбивкою річної суми рівними частками поквартально.

Розділ VIII. Порядок сплати податку

(п. 266.9 ПКУ)

8.1. Податок сплачується за місцем розташування об'єкта/об'єктів оподаткування і зараховується до відповідного бюджету згідно з положеннями Бюджетного кодексу України.

Фізичні особи сплачують податок у касу сільської ради за квитанцією про прийняття податків.

Розділ IX. Строки сплати податку

(п. 266.10 ПКУ)

9.1. Податкове зобов'язання за звітний рік з податку сплачується:

а) фізичними особами - протягом 60 днів з дня вручення податкового повідомлення-рішення;

б) юридичними особами - авансовими внесками щокварталу до 30 числа місяця, що настає за звітним кварталом, які відображаються в річній податковій декларації"

Сільський голова

В.В. Чирка

Положення про податок на майно (в частині транспортного податку) (ст. 267 ПКУ)

1. Загальні положення

1.1 Транспортний податок встановлюється згідно з Податковим кодексом України (із змінами внесеними Законом України "Про внесення змін до Податкового кодексу України та деяких законодавчих актів України щодо податкової реформи" від 28.12.2014 №71-VIII).

2. Механізм справляння та порядок сплати

2.1 Платники податку

2.1.1 Платниками податку є фізичні та юридичні особи, в тому числі нерезиденти, які мають зареєстровані в Україні згідно з чинним законодавством власні легкові автомобілі, що відповідно до підпункту 2.2.1 пункту 2.2 цього Положення є об'єктами оподаткування.

2.2 Об'єкт оподаткування

2.2.1 Об'єктом оподаткування є легкові автомобілі, з року випуску яких минуло не більше п'яти років (включно) та середньо ринкова вартість яких становить понад 375 розмірів мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня податкового (звітного) року.

2.3 База оподаткування

2.3.1 Basis оподаткування є легковий автомобіль, що є об'єктом оподаткування відповідно до підпункту 2.2.1 пункту 2.2 цього Положення.

2.4 Ставка податку

2.4.1 Ставка податку встановлюється з розрахунку на календарний рік у розмірі 25 000 гривень за кожен легковий автомобіль, що є об'єктом оподаткування відповідно до підпункту 2.2.1 пункту 2.2 цього Положення.

2.5 Податковий період

2.5.1 Базовий податковий (звітний) період дорівнює календарному року.

2.6 Порядок обчислення та сплати податку

2.6.1 Обчислення суми податку з об'єкта/об'єктів оподаткування фізичних осіб здійснюється контролюючим органом за місцем реєстрації платника податку.

2.6.2 Податкове/податкові повідомлення-рішення про сплату суми/сум податку та відповідні платіжні реквізити надсилаються (вручаються) платнику податку контролюючим органом за місцем його реєстрації до 1 липня року базового податкового (звітного) періоду (року).

Щодо об'єктів оподаткування, придбаних протягом року, податок сплачується фізичною особою-платником починаючи з місяця, в якому виникло право власності на такий об'єкт. Контролюючий орган надсилає податкове повідомлення-рішення новому власнику після отримання інформації про перехід права власності.

Нарахування податку та надсилання (вручення) податкових повідомлень-рішень про сплату податку фізичним особам - нерезидентам здійснюють контролюючі органи за місцем реєстрації об'єктів оподаткування, що перебувають у власності таких нерезидентів.

2.6.3 Органи внутрішніх справ зобов'язані щомісячно у 10-денний строк після закінчення календарного місяця подавати контролюючим органам відомості, необхідні для розрахунку податку, за місцем реєстрації об'єкта оподаткування станом на перше число відповідного місяця.

Форма подачі інформації встановлюється центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної податкової політики.

2.6.4. Платники податку – юридичні особи самостійно обчислюють суму податку станом на 1 січня звітного року і до 20 лютого цього ж року подають контролюючому органу за місцем реєстрації об'єкта оподаткування декларацію за формою, встановленою у порядку, передбаченому статтею 46 Податкового кодексу України, з розбивкою річної суми рівними частками поквартально.

Щодо об'єктів оподаткування, придбаних протягом року, декларація юридичною особою – платником подається протягом місяця з дня виникнення права власності на такий об'єкт, а податок сплачується починаючи з місяця, в якому виникло право власності на такий об'єкт.

2.6.5. У разі переходу права власності на об'єкт оподаткування від одного власника до іншого протягом звітного року податок обчислюється попереднім власником за період з 1 січня цього року до початку того місяця, в якому він втратив право власності на зазначений об'єкт оподаткування, а новим власником – починаючи з місяця, в якому він набув право власності на цей об'єкт.

Контролюючий орган надсилає податкове повідомлення-рішення новому власнику після отримання інформації про перехід права власності.

2.6.6. За об'єкти оподаткування, придбані протягом року, податок сплачується пропорційно кількості місяців, які залишилися до кінця року, починаючи з місяця, в якому проведено реєстрацію транспортного засобу.

2.7. Порядок сплати податку

2.7.1 Податок сплачується за місцем реєстрації об'єктів оподаткування і зараховується до бюджету сільської ради згідно з положеннями Бюджетного кодексу України.

2.8. Строки сплати податку

2.8.1. Транспортний податок сплачується:

а) фізичними особами – протягом 60 днів з дня вручення податкового повідомлення-рішення;

б) юридичними особами – авансовими внесками щокварталу до 30 числа місяця, що настає за звітним кварталом, які відображаються в річній податковій декларації.

3. Відповідальність платників за сплату податку та контроль за його надходженням до бюджету

3.1. Платники транспортного податку несуть відповідальність за неподання, несвоєчасне подання декларації з транспортного податку до контролюючого органу, правильність обчислення, повноту і своєчасність сплати податку до бюджету міста відповідно до Податкового кодексу України (із змінами та доповненнями).

3.2. Контроль за своєчасністю подання декларації з транспортного податку до контролюючого органу, правильність його обчислення, повноту і своєчасність сплати до бюджету здійснюють державні податкові органи.

Сільський голова

В.В. Чирка

Положення про плату за землю (ст. 269 - 289 ПКУ)

Визначення понять

1. Плата за землю - обов'язковий платіж у складі податку на майно, що справляється у формі земельного податку та орендної плати за земельні ділянки комунальної власності, і зараховується до місцевого бюджету.
2. Нормативна грошова оцінка земельних ділянок - капіталізований рентний дохід із земельної ділянки, визначений за встановленими і затвердженими нормативами.

1. Платники податку:

- 1.1. власники земельних ділянок, земельних часток (паїв);
- 1.2. землекористувачі.

2. Об'єкти оподаткування

- 2.1. земельні ділянки, які перебувають у власності або користуванні;
- 2.2. земельні частки (паї), які перебувають у власності.

3. База оподаткування земельним податком

- 3.1. нормативна грошова оцінка земельних ділянок, розташованих у межах населених пунктів, з урахуванням коефіцієнта індексації, визначеного відповідно до п.13 цього порядку;
- 3.2. площа земельних ділянок, нормативну грошову оцінку яких не проведено.

Рішення сільської ради щодо нормативної грошової оцінки земельних ділянок, розташованих у межах населених пунктів, офіційно оприлюднюється нею до 15 липня року, що передуює бюджетному періоду, в якому планується застосування нормативної грошової оцінки земель або змін (плановий період). В іншому разі норми відповідних рішень застосовуються не раніше початку бюджетного періоду, що настає за плановим періодом.

4. Ставка земельного податку за земельні ділянки

Ставка земельного податку встановлюється в межах граничних розмірів, визначених у статті 274, 277 Податкового кодексу України у відсотках від їх нормативної грошової оцінки.

4.1. Ставка земельного податку за земельні ділянки, нормативну грошову оцінку яких проведено (незалежно від місцезнаходження) встановлюється у розмірі 3 відсотків від їх нормативної грошової оцінки, за винятком земельних ділянок, зазначених у пункті 4.2. цього Положення.

4.2. Ставка земельного податку встановлюється:

- за земельні ділянки під житловою забудовою – 250,72 грн. за 1 га (0,1 % від нормативної грошової оцінки);
- землі громадського призначення - 1900,16 грн. за 1 га (1,0 % від нормативної грошової оцінки);
- за земельні ділянки комерційного використання в межах населеного пункту - 7,18 грн. за кв.м. (10 % від нормативної грошової оцінки);
- землі зв'язку в межах населеного пункту - 2294,76 грн. за 1 га (1,0 % від нормативної грошової оцінки);

- землі під виробничими будівлями та дворами - 1973,01 грн. за 1 га (1,0 % від нормативної грошової оцінки);
- землі під багаторічними насадженнями - 379,81 грн. за 1 га (1,0 % від нормативної грошової оцінки);
- землі під сіножатями - 41,99 грн. за 1 га (0,5 % від нормативної грошової оцінки);
- землі під пасовищем - 56,40 грн. за 1 га (0,5 % від нормативної грошової оцінки);
- землі рекреаційного призначення та інші відкриті землі - 3132,54 грн. за 1 га (3,0 % від нормативної грошової оцінки);
- за земельні ділянки для ведення особистого селянського господарства - 284,41 грн. за 1 га (1,0 % від нормативної грошової оцінки);
- за земельні ділянки для ведення товарного сільськогосподарського виробництва (одноосібники) - 390,15 грн. за 1 га (1,0 % від нормативної грошової оцінки);

Ставка податку за земельні ділянки, розташовані за межами населених пунктів, нормативну грошову оцінку яких не проведено, встановлюється у розмірі 5 відсотків від нормативної грошової оцінки одиниці площі ріллі по області.

5. Пільги щодо сплати земельного податку для фізичних осіб

5.1. Від сплати податку звільняються:

5.1.1. інваліди першої і другої групи;

5.1.2. фізичні особи, які виховують трьох і більше дітей віком до 18 років;

5.1.3. пенсіонери (за віком);

5.1.4. ветерани війни та особи, на яких поширюється дія Закону України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту»;

5.1.5. фізичні особи, визнані законом особами, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи.

5.2. Звільнення від сплати податку за земельні ділянки, передбачене для відповідної категорії фізичних осіб пунктом 5.1 цієї статті, поширюється на одну земельну ділянку за кожним видом використання у межах граничних норм:

5.2.1. для ведення особистого селянського господарства — у розмірі не більш як 2 гектари;

5.2.2. для будівництва та обслуговування житлового будинку, господарських будівель і споруд (присадибна ділянка): у селах — не більш як 0,25 гектара;

5.2.3. для індивідуального дачного будівництва — не більш як 0,10 гектара;

5.2.4. для будівництва індивідуальних гаражів — не більш як 0,01 гектара;

5.2.5. для ведення садівництва — не більш як 0,12 гектара.

5.3. Від сплати податку звільняються на період дії єдиного податку четвертої групи власники земельних ділянок, земельних часток (паїв) та землекористувачі за умови передачі земельних ділянок та земельних часток (паїв) в оренду платнику єдиного податку четвертої групи.

Скасувати пільгу по земельному податку для ведення особистого селянського господарства таким категоріям населення :

- пенсіонерам, яким надані земельні ділянки, як працівникам соціальної сфери;

- багатодітним сім'ям, яким надані земельні ділянки, як працівникам соціальної сфери.

6. Пільги щодо сплати податку для юридичних осіб

6.1. Від сплати податку звільняються:

6.1.1. дошкільні та загальноосвітні навчальні заклади незалежно від форми власності і джерел фінансування, заклади культури, науки, освіти, охорони здоров'я, соціального захисту, фізичної культури та спорту, які повністю утримуються за рахунок коштів державного або місцевих бюджетів;

6.1.2. органи державної влади та органи місцевого самоврядування, органи прокуратури, заклади, установи та організації, спеціалізовані санаторії України для реабілітації, лікування та оздоровлення хворих, військові формування, утворені відповідно до законів України, Збройні Сили України та державна прикордонна служба України, які повністю утримуються за рахунок коштів державного або місцевих бюджетів;

7. Земельні ділянки, які не підлягають оподаткуванню земельним податком

7.1. Не сплачується податок за:

7.1.1. сільськогосподарські угіддя зон радіоактивно забруднених територій, визначених відповідно до закону такими, що зазнали радіоактивного забруднення внаслідок Чорнобильської катастрофи (зон відчуження, безумовного (обов'язкового) відселення, гарантованого добровільного відселення і посиленого радіоекологічного контролю), і хімічно забруднених сільськогосподарських угідь, на які запроваджено обмеження щодо ведення сільського господарства;

7.1.2. землі сільськогосподарських угідь, що перебувають у тимчасовій консервації або у стадії сільськогосподарського освоєння;

7.1.3. землі дорожнього господарства автомобільних доріг загального користування — землі під проїзною частиною, узбіччям, земляним полотном, декоративним озелененням, резервами, кюветами, мостами, штучними спорудами, тунелями, транспортними розв'язками, водопропускними спорудами, підпірними стінками, шумовими екранами, очисними спорудами і розташованими в межах смуг відведення іншими дорожніми спорудами та обладнанням, а також землі, що знаходяться за межами смуг відведення, якщо на них розміщені споруди, що забезпечують функціонування автомобільних доріг, а саме:
а) паралельні об'їзні дороги, поромні переправи, снігозахисні споруди і насадження, протилавинні та протисельові споруди, вловлюючі з'їзди, захисні насадження, шумові екрани, очисні споруди;

б) майданчики для стоянки транспорту і відпочинку, склади, гаражі, резервуари для зберігання паливно-мастильних матеріалів, комплекси для зважування великогабаритного транспорту, виробничі бази, штучні та інші споруди, що перебувають у державній власності, власності державних підприємств або власності господарських товариств, у статутному капіталі яких 100 відсотків акцій (часток, паїв) належить державі;

7.1.4. земельні ділянки сільськогосподарських підприємств усіх форм власності та фермерських (селянських) господарств, зайняті молодими садами, ягідниками та виноградниками до вступу їх у пору плодоношення, а також гібридними насадженнями, генофондовими колекціями та розсадниками багаторічних плодкових насаджень;

7.1.5. земельні ділянки кладовищ, крематоріїв та колумбаріїв.

8. Особливості оподаткування платою за землю

8.1. Сільська рада до 25 грудня року, що передусє звітному, подає контролюючому органу за місцезнаходженням земельної ділянки рішення щодо ставок земельного податку та наданих пільг зі сплати земельного податку юридичним та/або фізичним особам.

Нові зміни щодо зазначеної інформації надаються до 1 числа першого місяця кварталу, що настає за звітним кварталом, у якому відбулися зазначені зміни.

8.2. Якщо право на пільгу у платника виникає протягом року, то він звільняється від сплати податку починаючи з місяця, що настає за місяцем, у якому виникло це право. У разі втрати права на пільгу протягом року податок сплачується починаючи з місяця, що настає за місяцем, у якому втрачено це право.

8.3. Якщо платники податку, які користуються пільгами з цього податку, надають в оренду земельні ділянки, окремі будівлі, споруди або їх частини, податок за такі земельні ділянки та земельні ділянки під такими будівлями (їх частинами) сплачується на загальних підставах з урахуванням прибудинкової території.

Ця норма не поширюється на бюджетні установи у разі надання ними будівель, споруд (їх частин) в тимчасове користування (оренду) іншим бюджетним установам, дошкільним, загальноосвітнім навчальним закладам незалежно від форм власності і джерел фінансування.

9. Податковий період для плати за землю

9.1. Базовим податковим (звітним) періодом для плати за землю є календарний рік.

9.2. Базовий податковий (звітний) рік починається 1 січня і закінчується 31 грудня того ж року (для новостворених підприємств та організацій, а також у зв'язку із набуттям права власності та/або користування на нові земельні ділянки може бути меншим 12 місяців).

10. Порядок обчислення плати за землю

10.1. Підставою для нарахування земельного податку є дані державного земельного кадастру. Центральні органи виконавчої влади, що реалізують державну політику у сфері земельних відносин та у сфері державної реєстрації речових прав на нерухоме майно у сфері будівництва, щомісяця, але не пізніше 10 числа наступного місяця, а також за запитом відповідного контролюючого органу за місцезнаходженням земельної ділянки подають інформацію, необхідну для обчислення і справляння плати за землю, у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.

10.2. Платники плати за землю (крім фізичних осіб) самостійно обчислюють суму податку щороку станом на 1 січня і не пізніше 20 лютого поточного року подають відповідному контролюючому органу за місцезнаходженням земельної ділянки податкову декларацію на поточний рік за формою, встановленою у порядку, передбаченому статтею 46 цього Кодексу, з розбивкою річної суми рівними частками за місяцями. Подання такої декларації звільняє від обов'язку подання щомісячних декларацій. При поданні першої декларації (фактичного початку діяльності як платника плати за землю) разом з нею подається довідка (витяг) про розмір нормативної грошової оцінки земельної ділянки, а надалі така довідка подається у разі затвердження нової нормативної грошової оцінки землі.

10.3. Платник плати за землю має право подавати щомісяця звітну податкову декларацію, що звільняє його від обов'язку подання податкової декларації не пізніше 20 лютого поточного року, протягом 20 календарних днів місяця, що настає за звітним.

10.4. За нововідведені земельні ділянки або за новоукладеними договорами оренди землі платник плати за землю подає податкову декларацію протягом 20 календарних днів місяця, що настає за звітним.

У разі зміни протягом року об'єкта та/або бази оподаткування платник плати за землю подає податкову декларацію протягом 20 календарних днів місяця, що настає за місяцем, у якому відбулися такі зміни.

10.5. Нарухування фізичним особам сум податку проводиться контролюючими органами, які видають платникові до 1 липня поточного року податкове повідомлення-рішення про внесення податку за формою, встановленою у порядку визначеному статтею 58 ПК України.

У разі переходу права власності на земельну ділянку від одного власника до іншого протягом календарного року податок сплачується попереднім власником за період з 1 січня цього року до початку того місяця, в якому він втратив право власності на зазначену земельну ділянку, а новим власником — починаючи з місяця, в якому у нового власника виникло право власності.

У разі переходу права власності на земельну ділянку від одного власника до іншого протягом календарного року контролюючий орган надсилає податкове повідомлення-рішення новому власнику після отримання інформації про перехід права власності.

10.6. За земельну ділянку, на якій розташована будівля, що перебуває у спільній власності кількох юридичних або фізичних осіб, податок нараховується з урахуванням прибудинкової території кожному з таких осіб:

- 1) у рівних частинах — якщо будівля перебуває у спільній сумісній власності кількох осіб, але не поділена в натурі, або одній з таких осіб-власників, визначеній за їх згодою, якщо інше не встановлено судом;
- 2) пропорційно належній частці кожної особи — якщо будівля перебуває у спільній частковій власності;
- 3) пропорційно належній частці кожної особи — якщо будівля перебуває у спільній сумісній власності і поділена в натурі.

За земельну ділянку, на якій розташована будівля, що перебуває у користуванні кількох юридичних або фізичних осіб, податок нараховується кожному з них пропорційно тій частині площі будівлі, що знаходиться в їх користуванні, з урахуванням прибудинкової території.

10.7. Юридична особа зменшує податкові зобов'язання із земельного податку на суму пільг, які надаються фізичним особам відповідно до пункту 5.1 цього Положення за земельні ділянки, що знаходяться у їх власності або постійному користуванні і входять до складу земельних ділянок такої юридичної особи.

Такий порядок також поширюється на визначення податкових зобов'язань із земельного податку юридичною особою за земельні ділянки, які відведені в порядку, встановленому Законом України «Про основи соціальної захищеності інвалідів в Україні» для безоплатного паркування (зберігання) легкових автомобілів, якими керують інваліди з ураженням опорно-рухового апарату, члени їх сімей, яким відповідно до порядку забезпечення інвалідів автомобілями передано право керування автомобілем, та законні представники недієздатних інвалідів або дітей-інвалідів, які перевозять інвалідів (дітей-інвалідів) з ураженням опорно-рухового апарату.

11. Строк сплати плати за землю

11.1. Власники землі та землекористувачі сплачують плату за землю з дня виникнення права власності або права користування земельною ділянкою.

У разі припинення права власності або права користування земельною ділянкою плата за землю сплачується за фактичний період перебування землі у власності або користуванні у поточному році.

11.2. Облік фізичних осіб — платників податку і нарахування відповідних сум проводяться щороку до 1 травня.

11.3. Податкове зобов'язання щодо плати за землю, визначене у податковій декларації на поточний рік, сплачується рівними частками власниками та землекористувачами земельних ділянок за місцезнаходженням земельної ділянки за податковий період, який дорівнює календарному місяцю, щомісяця протягом 30 календарних днів, що настають за останнім календарним днем податкового (звітного) місяця.

11.4. Податкове зобов'язання з плати за землю, визначене у податковій декларації, у тому числі за нововідведені земельні ділянки, сплачується власниками та землекористувачами земельних ділянок за місцезнаходженням земельної ділянки за податковий період, який дорівнює календарному місяцю, щомісяця протягом 30 календарних днів, що настають за останнім календарним днем податкового (звітного) місяця.

11.5. Податок фізичними особами сплачується протягом 60 днів з дня вручення податкового повідомлення-рішення.

11.6. При переході права власності на будівлю, споруду (їх частину) податок за земельні ділянки, на яких розташовані такі будівлі, споруди (їх частини), з урахуванням

прибудинкової території сплачується на загальних підставах з дати державної реєстрації права власності на таку земельну ділянку.

11.7. У разі надання в оренду земельних ділянок (у межах населених пунктів), окремих будівель (споруд) або їх частин власниками та землекористувачами, податок за площі, що надаються в оренду, обчислюється з дати укладення договору оренди земельної ділянки або з дати укладення договору оренди будівель (їх частин).

12. Орендна плата за землю

12.1. Підставою для нарахування орендної плати за земельну ділянку є договір оренди такої земельної ділянки.

Органи виконавчої влади та органи місцевого самоврядування, які укладають договори оренди землі, подають до 1 лютого контролюючому органу переліки орендарів, з якими укладено договори оренди землі на поточний рік, та інформує контролюючий орган про укладення нових, внесення змін до існуючих договорів оренди землі та їх розірвання до 1 числа місяця, що настає за місяцем, у якому відбулися зазначені зміни.

Форма надання інформації затверджується центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної податкової політики.

12.2. Платником орендної плати є орендар земельної ділянки.

12.3. Об'єктом оподаткування є земельна ділянка, надана в оренду.

12.4. Розмір та умови внесення орендної плати встановлюються у договорі оренди між орендодавцем (власником) і орендарем в залежності від виду цільового призначення земельної ділянки **у розмірі 5 відсотків нормативної грошової оцінки.**

При цьому річна сума платежу не може бути меншою розміру земельного податку, встановленого для відповідної категорії земельних ділянок і не може перевищувати 12 відсотків нормативної грошової оцінки.

12.5. Розмір орендної плати може перевищувати граничний розмір орендної плати та ставки орендної плати, встановлені у пункті 12.4. цього Положення, у разі визначення орендаря на конкурентних засадах.

12.6. Плата за суборенду земельних ділянок не може перевищувати орендної плати.

12.7. Податковий період, порядок обчислення орендної плати та строк сплати застосовується відповідно до вимог пунктів 9,10,11 цього Положення.

13. Індикація нормативної грошової оцінки земель

13.1. Для визначення розміру податку та орендної плати використовується нормативна грошова оцінка земельних ділянок.

13.2. Нормативна грошова оцінка земельних ділянок підлягає індексації відповідно до діючого законодавства України.

Сільський голова

В.В. Чирка